

Chương 1

Cho đến khi xe ngừng, Tiểu Long và Quý ròm vẫn chưa hết ngỡ ngác.

Khi này, lúc sắp đến ngã ba quen thuộc, Tiểu Long đã thấy cảnh vật hai bên đường có vẻ khang khác. Bên cạnh những rặng tre xanh ngắt, những cây sấu đòng cành nhánh khẳng khiu, những cây bông gòn cao vút và những gốc sứ già trầm ngâm có mặt lâu đời là những ngôi nhà gạch không biết được xây lên từ bao giờ đang thi nhau phô các mái ngói đỏ tươi đằng sau các bờ giậu xanh um.

Rõ ràng nhà cửa hai bên đường quốc lộ mọc lên nhiều hơn, tuy không san sát như ở thành phố nhưng so với trước đây nửa năm, lúc Tiểu Long dẫn Quý ròm về quê thăm ông, đã là một sự thay đổi chóng mặt.

Khi này, suýt một chút nữa Tiểu Long đã không kêu bác tài ngừng lại. May mà cuối cùng nó nhìn thấy người ta đang

hộp chợ bên đường. Đó là chợ Ngã Ba. Muốn đến nhà ông của Tiểu Long phải đi theo con đường nhỏ xuyên qua chợ.

Chợ Ngã Ba nằm ở Xóm Đầu Cầu, là chợ duy nhất ở vùng này. Lần đầu tiên nghe thằng Lượm bảo thế, Quý ròm tròn mắt:

- Sao gọi là Xóm Đầu Cầu hờ mà? Tao có thấy chiếc cầu nào đâu!

- Đó là tại anh xuống xe giữa chừng! Từ chợ Ngã Ba nếu đi thêm khoảng hai trăm mét, anh sẽ thấy một cây cầu sắt bắc ngang suối.

Thằng Lượm giải thích, rồi bổ sung thêm:

- Đá rất nhiều dưới lòng suối, người ta thường ra chân cầu ngồi câu cá thác lác trong các kẽ đá. Để hôm nào em dẫn anh với anh Tiểu Long đi câu.

Thằng Lượm hứa hẹn cho sướng miệng, rồi quên bém. Đạo đó, Tiểu Long và Quý ròm chỉ rủ nhau lò dò ra câu cá ở khúc suối gần nhà. Còn chuyện đi câu bọn cá thác lác dưới chân cầu Sắt, chẳng nghe thằng Lượm nhắc đến nữa. Đã mấy lần Quý ròm nhớ tới chuyện này, định bắt thằng Lượm thực hiện lời hứa nhưng rồi mãi lo đối phó với sự khiêu khích của Tắc Kè Bông và lũ ma đốt đèn bày tiệc trong ngôi nhà hoang trên đồi Cát Cỏ, nó cũng quên luôn.

Tiểu Long và Quý ròm vội vã băng qua chợ. So với đạo trước, chợ Ngã Ba cũng có vẻ sầm uất, nhộn nhịp hơn.

Tiểu Long vừa đi vừa nhìn dáo dác:

- Lạ thật mà ạ! Chưa tới nửa năm mà cảnh vật trông lạ hoắc lạ huơ!

Quý ròm nhanh nhẩu tán thành:

- Ủ, lạ ghê!

- Nhà cửa nhiều hơn.

- Ủ, nhiều ghê!

- Người ta cũng đông hơn.

- Ủ, đông ghê!

Nhưng những đổi thay chỉ diễn ra trên Xóm Đầu Cầu. Qua khỏi chợ Ngã Ba, Tiểu Long và Quý ròm nhận ngay ra những thửa ruộng quen thuộc trải dài hai bên con đường đất nhỏ. Và tít tắp cuối đường là lũy tre xanh đậm ngày riu rít tiếng chim xen lẫn tiếng gió hát rì rào trong lá.

Quý ròm leo đẹo theo Tiểu Long đi luôn qua ngô trúc, nắng trên đầu chợt dịu hẳn đi. Tiếng lá khô kêu lạo xạo dưới chân khiến Quý ròm bất giác mơ màng:

- Quê mà thơ mộng ghê!

- Còn phải nói!

- Lại yên tĩnh tuyệt vời!

- Ủ, yên tĩnh nhất thế giới! - Tiểu Long phồng mũi, bắt đầu ba hoa.

- Tụi mình sẽ có những ngày hè thú vị...

- Ủ, cực kỳ thú vị!

Quý ròm tiếp tục làm chú bé mơ mộng:

- Tao và mày sẽ câu cá thác lác dưới chân cầu sóng vỗ...

Đang say sưa phụ họa, Tiểu Long bỗng khựng lại. Nó chớp mắt, thật thà:

- Con suối làng tao làm gì có sóng!

- Có sóng hay không chẳng quan trọng! - Quý ròm phẩy tay, lim dim mắt - Điều quan trọng là sau khi câu cá, tụi mình

sẽ xách ná đi bắn chim, đi bẻ mía trộm. Buổi tối mình kêu thằng Lượm dẫn đi nhổ đậu phộng...

Tiểu Long cắt đứt cảm hứng của bạn:

- Tới nhà rồi!

Quý ròm mở mắt ra, thấy dây bờ rào đỏ rực hoa chuối nước trước sân nhà chú Năm Chiêu đã ở ngay trước mặt.

Tiểu Long về quê không báo trước. Vì vậy, sự xuất hiện bất ngờ của nó và Quý ròm khiến mọi người mừng tíu tít.

Ông nó vuốt tóc nó, khen:

- Chà, mới đó mà cháu đã cao hơn ông rồi!

Tiểu Long ôm tay ông:

- Đạo này ông khỏe không hờ ông?

- Khỏe, khỏe lắm! - Ông nó mỉm cười - Hề cháu về chơi là ông thấy khỏe ngay thôi!

Chú Năm Chiêu vui vẻ:

- Kỳ này các cháu về chơi được bao lâu?

- Dạ, chắc tụi cháu ở chơi một tháng.

Thím Năm Sang dịu dàng:

- Thôi, các cháu đi tắm đi cho mát!

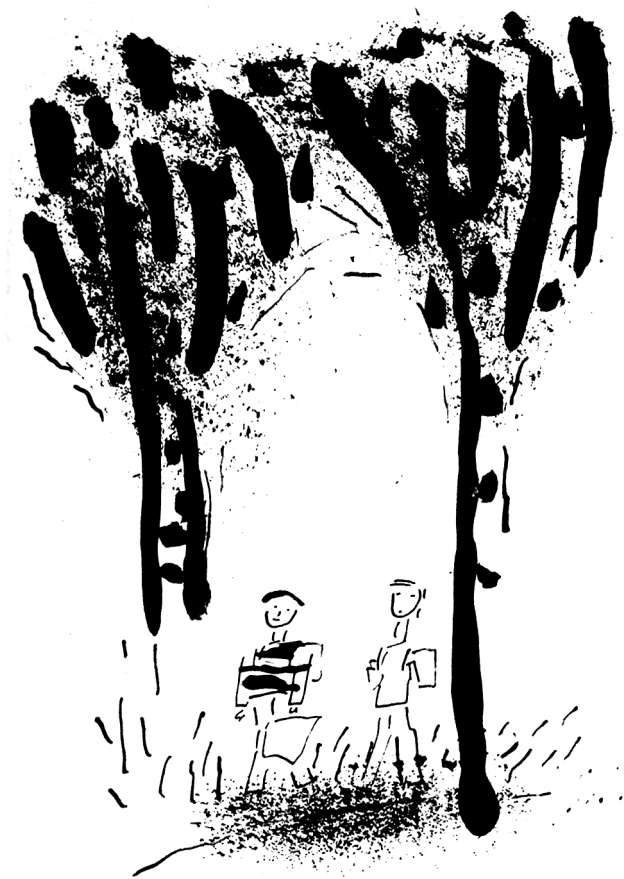
Tiểu Long và Quý ròm vừa đi được mấy bước đã nghe tiếng gọi giạt:

- Ê, Tiểu Long! Quý ròm! Tụi mày về lúc nào thế?

Tiểu Long và Quý ròm ngoảnh lại, mừng rỡ:

- A, Tắc Kè Bông! Tụi tao mới về tức thì!

Rồi nhác thấy mấy khúc tre dài trên tay Tắc Kè Bông, Tiểu Long ngạc nhiên:

- Mày vác tre đi đâu vậy?
- Tao đang đóng dở cái giàn mướp.
- Trời đất! - Quý ròm trợn mắt - Phải mày đấy không Tắc Kè Bông? Mày siêng lên tự bao giờ thế?

Thấy Tắc Kè Bông lớn lên, thím Năm Sang liền đáp thay:

- Đạo này thằng Bông tiến bộ lắm các cháu à!

Tiểu Long bước lại gần đặt tay lên vai Tắc Kè Bông, giọng thân mật:

- Tụi tao phụ với mày nghe!

Tắc Kè Bông khịt mũi:

- Thôi khỏi! Tụi mày ở thành phố mới ra tới, nghỉ ngơi cho khỏe đi!

Nghe Tắc Kè Bông nói vậy, Tiểu Long không nản nì nữa. Nó kéo Quý ròm ra sau giếng.

Nhưng tấm xong, hai ông nhóc không chịu đi nghỉ ngay, mà kéo nhau ra chỗ đồng rơm sau vườn, ngồi xem Tắc Kè Bông làm việc.

- Tắc Kè Bông này! - Quý ròm gọi chuyện.

- Gì hở mày? - Tắc Kè Bông đáp, tay vẫn thoăn thoắt buột lạt vào chỗ nối.

Quý ròm hấp háy mắt:

- Mẹ mày bảo mày đạo này tiến bộ lắm, vậy chắc mày thôi bắt nạt bọn trẻ trong xóm rồi chứ?

- Ủ.

Thấy Tắc Kè Bông nhăn nhó đáp, vẻ không thích đề cập đến đề tài “bạo lực” này, Tiểu Long khẽ huých cùi chỏ vào hông bạn. Nhưng Quý ròm vẫn thản nhiên hỏi tiếp:

- Với bọn Dế Lửa ở Xóm Dưới, mày cũng thôi đánh nhau rồi phải không?

- Ủ.

Quý ròm nhún vai:

- Mày nói thật không đấy?

- Tao thêm vào nói dối! - Tắc Kè Bông hừ mũi, giọng đã nhuốm bực bội.

Quý ròm nhìn những vệt đỏ bắt đầu lốm đốm trên mặt thằng này, bụng bán tín bán nghi. Quý ròm đã từng chứng kiến cảnh Tắc Kè Bông và thủ hạ vây đánh thằng Chút ở giữa đồng. Quý ròm cũng đã từng mục kích cảnh Tắc Kè Bông bắt Tiểu Long quy phục và tôn nó làm thủ lĩnh để nó mặc tình sai khiến. Mặc dù sau đó Tắc Kè Bông hiểu ra Tiểu Long cố ý nhường nhịn nhưng với một đứa hiếu chiến như vậy, bảo nó đã già từ đánh đấm thì đúng là khó tin quá đời!

Quý ròm không tin, vì vậy nó bấu môi:

- Lạ thật đấy! Mày mà không choảng nhau làm sao mày ăn cơm ngon miệng được!

Tắc Kè Bông gãi mũi:

- Tao chỉ không choảng nhau với tụi Xóm Dưới thôi. Nhưng choảng nhau với bọn nhóc Xóm Đầu Cầu. Bây giờ tụi tao và tụi Dế Lửa vào cùng một phe.

- Thì ra thế! - Quý ròm gật gù.

Tiểu Long ngạc nhiên hỏi:

- Bọn Xóm Đầu Cầu hung hăng lắm hở mày?

Giọng Tắc Kè Bông thoát hăm hăm:

- Bọn này ở nơi khác tới chứ không phải dân trong xóm.

Hễ tụi nhóc Xóm Trên và Xóm Dưới bèn mảng lên đường lộ là bị bọn nó đúoi chạy về. Tao và thằng Đế Lửa dẫn quân đi đánh dẹp mấy lần vẫn không xong, tức ơi là tức!

Tiểu Long không nén được tò mò:

- Thế bọn nó làm nghề gì?

- Hình như bọn này là dân đi hái điều thuê hay sao ấy! Lạ hoắc à!

Tắc Kè Bông chọt xoáy mắt vào mặt Tiểu Long, giọng ngập ngừng:

- Hay là hôm nào mày đi với tụi tao? Có mày chắc tụi nhai kia hết dám lộng hành!

Đề nghị của Tắc Kè Bông khiến Tiểu Long méo xệch miệng:

- Trời đất! Tao và Quý ròm về đây là để nghỉ ngơi mấy ngày hè chứ đâu phải để đi đánh nhau!

Chương 2

Thằng Lượm đánh bò về lúc trời chạng vạng. Vừa thò đầu qua cổng sau, thấy Tiểu Long và Quý ròm đứng chỗ ngạch cửa ngó ra, Lượm mừng quýnh.

Nó quăng roi, nhảy xổ lại:

- A, anh Tiểu Long, anh Quý!

Tiểu Long phát yêu lên vai em:

- Nhốt bò vô chuồng đã mày!

Lượm dắt bò vô chuồng, lật đật đóng cổng cài then rồi quay ngay lại:

- Hai anh mới về tới hồi trưa hả?

- Ừ.

Lượm giật giật tay ông anh, vẻ trách móc:

- Sao anh không viết thư báo trước gì hết vậy?

Quý ròm tủm tỉm đáp thay: